

From: [Lars Vestergaard](#)
To: min@sm.dk ; manu@manu.dk ; mhs@sm.dk
Sent: Friday, July 18, 2014 12:04 PM
Subject: Åbent brev til Manu Sareen om fogedsudsættelserne

Åbent brev til Manu Sareen

<http://www.radikale.net/lars-vestergaard/indlaeg/2014/07/18/de-magtkomne-mod-de-magtesloese-aabent-brev-til-manu-sareen>

Siden 2002 er mindst 40.000 husstande er blevet sat på gaden.
Der er gennemført over 230.000 fogedsager mod lejere med restancer.

Fornedrelsen af de, som ikke magter huslejebetalingen, og derfor bliver sat på gaden er steget fra 1.823 i 2002 til 3.507 i 2013. Det er en forværring på 92 %.

I 2013 udgjorde de fuldbyrdede udsættelser 20,1 % af de rejste sager.
I 2002 udgjorde de kun 11,6 %.
Det er en forværring på 74 %.

Tab og besparelsmuligheder:

Tab og omkostninger pr. udsættelse var i 2010 i gennemsnit 210.000 kr. for kommunen og 90-110.000 kr. for boligselskaberne, jfr. Københavns Socialforvaltning.

40.000 udsættelser siden 2002 har dermed kostet kommunerne over 8 milliarder kr. og udlejerne 4-4½ mia. kr. I alt over 12 mia.kr. Heraf næsten 3 mia. kr. i tab for de almennyttige selskabers beboere.

En automatisk huslejebetalingsservice for lejere på offentlig forsørgelse ville umiddelbart have kunnet elimineret 60 % af udsættelser og tab, svarende til en kommunal besparelse på 5 mia. kr. og 2½ mia. kr. for selskaberne.
Det er betragtelige og formålsløse tab, som den uhensigtsmæssige lovgivning påfører kommuner og boligselskaber ved ikke at tillade en direkte betalingsservice fra kommune til udlejer.

For 2013 med 3.507 udsættelser kan tabene samlet anslås til ca. 1,2-1,3 mia. kr. som med en automatisk huslejeoverførsel kunne have været reduceret med 700 mio. kr. til under ½ mia. kr.

Vi havde forventet noget andet af vores rødlige regering og empatiske minister.

Da vi henvendte os til ministeren om en samtale om disse elendige forhold, med et ønske og forslag om at spare udsættelser og penge, - ikke alene spare kommuner og almennyttige boligselskaber og deres øvrige beboere for disse unødige udgifter, men også spare medborgere for traumatiske oplevelser ved at blive sat på gaden, sendte embedsværket et af de sædvanlige rutinemæssige afslag med henvisning til de 500 mio.kr., der blev brændt af på den forfejlede hjemløsestrategi.

Nøjagtig som embedsværket gennem årene talrige gange har ladet skiftende ministre læse op af talepapirer i samråd, om undersøgelser fra SFI og satspulje-strategien til 500 mio.kr., velvidende at disse aldrig vil løse problemerne.

Eftersom redegørelserne er praktisk taget ens uanset de mange ministres forskellige køn og partifarve, virker det som om at ministrene er reduceret til talsmænd for embedsværket, uanset at det burde være ministrene, der havde den politiske styring og kontrol sammen med Folketinget.

Nu har vi en radikal socialminister. Jeg har personligt stemt på ham, derfor bad vi om et møde, ikke med embedsværket, men med partiets sociale stemme, Manu Sareen, og modtog et afslag, med irrelevant begrundelse.

Ministeriets svar er irrelevant.

Den ministerielle besvarelse refererer i afslaget til den famøse hjemløsestrategi til 500 mio.kr. uanset at vores henvendelse vedrører forebyggelse af udsættelser, mens satspuljen vedrørte lappeløsninger for de hjemløse, dermed er svaret ikke relevant.

Satspuljens 500 mio.kr til den nationale hjemløsestrategi var allerede inden vedtagelsen en erkendt fejl disposition, som vores ordfører ikke kunne påvirke, da den bortset fra at holde en række akademikere, støttepædagoger, sagsbehandlere og evalueringseksperter lønnet i 4 år, med ferie og pension ikke kunne føre til varige løsninger.

At landets indbyggere inkl. de hjemløse, bortset fra ganske få, ofte hospitalskrævende skizofrene, kan finde ud af at bo i boliger, hvis de kan finde en sådan og huslejen bliver betalt, er ikke en ny opdagelse. Skandaløst at bruge 500 mio.kr. på den slags.

Hvis satspuljen på ½ mia.kr var blevet anvendt konstruktivt til grundkapital til etablering af de meget billige boliger til målgruppen kaldet "Skæve boliger til skæve eksistenser" jfr. almenboligloven kap 10a, så havde der nu været yderligere 1.250 skæve boliger med lav husleje, som ville have medvirket til varige boliger for 1.250 økonomisk dårligt stillede i målgruppen.

Naturligvis er det ikke svindel og bedrag at arrangere et beskæftigelsesprojekt til 500 mio.kr. når alt fremgik af projekt materialet, inden vedtagelsen, men reducere fagedudsættelserne og dermed tilgangen til hjemløshed gjorde den ikke. Det kræver lovændringer og nytænkning, som embedsværket åbenbart på ministrenes vegne modsætter sig.

Logikken mangler!

Hvorfor skal kommuner og boligselskaber påtvinges disse økonomiske tab, og hvorfor skal de arme mennesker straffes ved at blive sat på gaden, når det let og simpelt, som oprindeligt foreslået af Københavns socialforvaltning, kan undgås?

"Udbetaling Danmark" overfører allerede boligstøtte (boligsikring/boligydelse) direkte til udlejerne. Det vil derfor være let at udvide ordningen til at omfatte hele huslejen for alle på offentlig forsørgelse.

Vi ønsker ikke penge, ikke flere tilskud.

Vi foreslår besparelser, ved at man sikrer huslejobetalingen, og dermed stopper udsættelserne. Konstruktive løsninger i stedet for evige omkostninger og fornedrelser af samfundets svageste.

Vi vil forebygge i stedet for at lappe med nødløsninger.

Når huslejen sikres ved en automatisk betaling, falder antallet af udsættelser med ca. 60 %.

De, der ikke kan sikres med en automatisk huslejebetaling, skal nås med en utvetydig handlepligt for kommunerne bl.a. med pligt til at tale med alle borgere, der omfattes af fogedrekvationer, straks når boligselskaberne eller fogedretterne underretter socialforvaltningerne.

Med de 2 tiltag kan antallet af fogedudsættelser tilnærmelsesvis decimeres, således at antallet af husvilde falder og hjemløsheden bliver forsvindende. Derefter bliver de mere social-psykiatriske opgaver overkommelige.

Den syge logik:

Hvornår er det vedtaget, at de, der ikke magter det komplicerede samfunds krav, skal straffes yderligere for deres fejl og mangler, ved at skulle sættes på gaden? – Det er aldrig vedtaget, men sådan fungerer lovgivningen, når man ikke vil sikre en automatisk huslejebetaling for de svageste, og fylder politikere og offentlighed med lamperøg.

”Du skal ikke give dem forslag til forbedringer! For jo værre det går, desto mere har vi alle at lave!”, sagde en begavet kollega i en stor offentlig virksomhed. En ledende medarbejder jublede over, at der var problemer at gå op i, og forklarede en anden, at der skulle være styr på papirgangene, men udkommet var ligegyldigt!

Højt oppe i den statslige virksomhed sad frygtede ledere, som effektivt stoppede alle tilløb til problemløsninger. Dermed sikrede de en høj beskæftigelse, ind til den frie konkurrence tog livet af virksomheden.

Det er desværre ikke alle dele af det offentlige, der kan konkurrenceudsættes, især ikke lovgivningsprocessen, men vælgerne må forvente at vi kan ændre lovgivningen når vi skifter ud i Folketing og regering.

Lovgivningen bør ikke afhænge af embedsværkets interesser og velvilje; men sådan opleves det ikke, jfr. ovenstående.

Lad os få det møde Manu!

med venlig hilsen, trods alt

Lars Vestergaard